

***stīfaz** Runic: ᚱᚲᚦᚰᚱᚦ Pronunciation: /'sti:.faz/

adjective · a-stem

Meanings

stiff, rigid

Etymology

From Pre-Germanic *stéypos, from Proto-Indo-European **steyp-* ('to be stiff, erect'). Related to Latin *stīpō* ('to compress'), Lithuanian *stīpti* ('to stiffen').

Declension

Strong declension

Case	Sg. Masc.	Sg. Fem.	Sg. Neut.	Pl. Masc.	Pl. Fem.	Pl. Neut.
Nom.	stīfaz	stīfō	stīfa, -atō	stīfai	stīfōz	stīfō
Acc.	stīfanō	stīfō	stīfa, -atō	stīfanz	stīfōz	stīfō
Gen.	stīfas, -is	stīfaizōz	stīfas, -is	stīfaizô	stīfaizô	stīfaizô
Dat.	stīfammai	stīfaizōi	stīfammai	stīfaimaz	stīfaimaz	stīfaimaz
Inst.	stīfanō	stīfaizō	stīfanō	stīfaimiz	stīfaimiz	stīfaimiz

Weak declension

Case	Sg. Masc.	Sg. Fem.	Sg. Neut.	Pl. Masc.	Pl. Fem.	Pl. Neut.
Nom.	stīfō	stīfō	stīfō	stīfaniz	stīfōniz	stīfōnō
Acc.	stīfanų	stīfōnų	stīfō	stīfanunz	stīfōnunz	stīfōnō
Gen.	stīfiniz	stīfōniz	stīfiniz	stīfanô	stīfōnô	stīfanô
Dat.	stīfini	stīfōni	stīfini	stīfammaz	stīfōmaz	stīfammaz
Inst.	stīfinē	stīfōnē	stīfinē	stīfammiz	stīfōmiz	stīfammiz

Descendants

*stīf (Proto-West Germanic)

 *stīf (Old Dutch)

 stijf (Middle Dutch)

 sjtief (Limburgish)

*stīf (Proto-West Germanic)

 *stīf (Old Dutch)

 stijf (Middle Dutch)

 stijf (Dutch)

 styf (Afrikaans)

*stīf (Proto-West Germanic)

 stīf (Old English)

 stīf (Middle English)

 stiff (English)

 stif, stiff, steif (Scots)

*stīf (Proto-West Germanic)

 stīf, stēf (Old Frisian)

 stieuw (Saterland Frisian)

 stiif (West Frisian)

*stīf (Proto-West Germanic)

 *stīf (Old High German)

 stīf (Middle High German)

 steif (German)

 steif (Hunsrik)

steif (Luxembourgish)

***stif** (Proto-West Germanic)

***stif** (Old Saxon)

stif (Middle Low German)

stiv (Danish)

styv (Elfdalian)

steivar, steivur (Gutnish)

stífur (Icelandic)

stief (Low German)

stiv (Norn)

stiv (Norwegian)

stiew (Plautdietsch)

styv (Swedish)

tiivis (Finnish)

[View on Wiktionary](#)